

La pescuit 2

Nicu Hăloiu

La pescuit 2

...

Când ajung la Oltul nostru ce-nșiră maluri de porumb,
Caut loc bun pentru mine, să nu stau pe scaun, strâmb,
Arunc plin de speranță nada, bucăți de mămăligă-n apă
Și-apoi aștept cu nerăbdare pescuitul să înceapă!

...

Lansez precis varga în față și pândesc orice mișcare,
Stau comod, zona-i frumoasă, vad cu adâncime mare,
Am ales cu mare grijă o impecabilă montură,
Acum stau privind spre plută să văd orice ciupitură!

...

Am aruncat mai devreme și niscai nade speciale,
Colorate și-aromate, la care peștii mari să vină,
Am și minciogul pregătit în caz că dă un pește mare,
Sper într-o partidă bună, în această zi senină!

...

Dar deodată pacea zilei e spartă de o larmă mare,
Lătrături subțiri de câine, sforăituri de motoare,
Și vorbă tare fără noimă, ce n-are simțul măsurii,
A celor ce-au venit grămadă să spargă liniștea naturii!

...

Eu, îmi văd de treaba mea, privind pluta-n continuare,
Dorind numai să mă bucur de această zi senină,
Dar zeci de peștișori țâșnesc părănd picături de soare,
Speriați de zgometul făcut de uși trântite de mașină!

...

Nu-i nimic, îmi văd de treabă, dar înjur cu foc în gând
Rugându-mă ca mica turmă să plece cât mai curând,
Deși am fugit de lume la pescuit, să mă simt bine,
Nu pot scăpa, căci pe oriunde vine lumea peste mine!

...

Însă iată, dintr-o dată văd pluta cum se ridică,
Trag de vargă să înțep și-n cârlig, am o plătică!
Nu-mi mai pasă nici de fumul pe care-l simt, înecăcios,
Îmi văd de pescuitul meu, mă liniștesc privind în jos!

...

Mai bine privesc spre plută uitând de lumea dimprejur,
Plec să uit de-ntreaga lume dar nu scap și-ncep să-njur
Și sătul de-atâta larmă și de fumul luat în nas,
Pun momeală în cârlig sperând să tragă vreun caras!

...

Nu mai este pescuitul ce-a fost, cătuși de puțin,

Aduc pescarii la lansete, ca Jukov tunuri la Berlin,
Astăzi dacă n-ai sonar n-ai şansă la pescuit,
Mai e puțin și vine vremea să pescuim prin satelit!

...

Vin unii să prindă pește cu plase, kilometrii-ntregi,
Vor să ia pește cu tona și n-ai cum să-i înțelegi,
Își fac vatră-n malul apei și stau acolo-ntreaga vară
Iau în stăpânire zona de parcă e foamete-n țară!

...

Ăsta-i pescuitul astăzi, mai degrabă un război,
N-are rost să ne mirăm că nu mai e pește la noi,
Că ceea ce era-nainte un pescuit de relaxare,
Ca tot ce este-n țara asta, mai este puțin și moare!

...

(Măine mă trezesc devreme că eu nu las pescuitul,
Și chiar dacă nu prind pește, voi prinde sigur răsăritul)!